

26/5/05

MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten; gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 30 april 2004 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 02 december 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Ensemble belle-époque-burgerhuizen, gelegen te Oostende (Oostende), Euphrosina Beernaertstraat 37, 39, 41, 43, 45; bekend ten kadaster: Oostende, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 1657D14 (DEEL), 1657L10 (DEEL), 1657P9 (DEEL), 1657V16 (DEEL), 1657W16 (DEEL).

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief exponent van de architecturale invulling van de westelijke stadsuitbreiding te Oostende, ingezet vanaf het laatste kwart van de 19de eeuw onder impuls van koning Leopold II in het kader van het toen snel groeiend badstadtoerisme. Opgetrokken in de jaren 1897-1900 maken de panden van dit ensemble deel uit van de toen volop ingezette bebouwing op de oorspronkelijk domaniale gronden van de stad, dit zijn de duinen en de gronden die door de overheid te koop

worden gesteld na de ontmanteling van de vestingstad tussen 1865 en 1877. Met de aanleg van het Leopoldpark vlakbij werd dit een aantrekkelijke buurt voor de begoede burgerij om zich te komen vestigen.

- Zowel wat de indeling, opstand als architecturale uitwerking betreft, beantwoorden deze panden volledig aan het type van de eclectische "stadsvilla" met residentieel karakter uit de Belle Epoque. Het betreft aaneengesloten enkelhuizen met afleesbare gevelopbouw bestaande uit een bel-etage, twee of drie bouwlagen en ongelijke travee-indeling, met meestal hoger opgetrokken deur- of venstertravee. De eclectische straatgevels zijn decoratief uitgewerkt door o.m. veelkleurig materiaalgebruik en worden getypeerd door erkers en balkons. De interieurindeling en -aankleding is veelal bewaard, o.m. rijkelijk aangeklede inkom met marmeren trap en achter elkaar gelegen woonvertrekken met o.m. marmeren schouwen, stucplafonds, geëtste glasramen, glas-in-loodpanelen en bewaard houtwerk van o.m. parket- of plankenvloeren, omlopende lambrisering, tussendeuren en trap.
- De panden nr. 43 en nr. 45 zijn naar ontwerp van respectievelijk Charles Pil (Lo, 1867-Oostende, 1949) en Jean F. Gobin (Oostende 1860-1939), beiden toonaangevende architecten die omstreeks de eeuwwisseling tal van stadsvilla's en herenhuizen in eclectische stijl ontwerpen voor de nieuwe wijken van Oostende.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Het ensemble burgerhuizen vormt een architecturale getuigenis van de zogenaamde Belle Epoque, de periode vóór de Eerste Wereldoorlog tijdens dewelke in het spoor van de vorst een mondain publiek gedurende de zomer vertoeft te Oostende, "Koningin der Badsteden". Vele prachtige stadswoningen worden door en voor de welstellende klasse opgetrokken, hetzij als eigen woon- en verblijfplaats, hetzij als opbrengsteigendom. Deze "documenten" vormen aldus een schakel in het verhaal van het Oostendse kusttoerisme en bij uitbreiding, van het toerisme aan onze kust omstreeks de eeuwwisseling in het algemeen.

2° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Ensemble belle-époque-burgerhuizen, gelegen te

Oostende (Oostende), Frans Musinstraat 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 8; Velodroomstraat 56, 58, 60, 62, 64;

bekend ten kadaster:

Oostende, 6e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 34A4 (DEEL), 34B4, 34B9, 34C4, 34F3 (DEEL), 34G8, 34H4 (DEEL), 34H9 (DEEL), 34K4 (DEEL), 34L10 (DEEL), 34L4 (DEEL), 34M10 (DEEL), 34M4 (DEEL), 34W7 (DEEL), 34Y10 (DEEL).

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief exponent van de architecturale invulling van de westelijke stadsuitbreiding te Oostende, ingezet vanaf het laatste kwart van de 19de eeuw onder impuls van koning Leopold II in het kader van het toen snel groeiend badstadtoerisme. Opgetrokken in de jaren 1905-1909 maken de panden van dit ensemble deel uit van de toen volop ingezette bebouwing op de oorspronkelijk domaniale gronden van de stad, dit zijn de duinen en de gronden die door de overheid te koop worden gesteld na de ontmanteling van de vestingstad tussen 1865 en 1877.
- Zowel wat de indeling, opstand als architecturale uitwerking betreft, beantwoorden de meeste van deze panden aan het type van de eclectische "stadsvilla" met residentieel karakter uit de Belle Epoque. Het betreft een homogene gevelwand van aaneengesloten eclectische enkelhuizen die

als samenstel geconcipieerd zijn in spiegelbeeldschema. De afleesbare gevelopbouw bestaat uit een souterrain, bel-etage, drie bouwlagen en ongelijke travee-indeling, met hoger opgetrokken venstertravee als risaliet oplopend in afgeknotte puntgevel, al dan niet bekroond door een fronton. De eclectische straatgevels worden getypeerd door erkers en balkons voorzien van gietijzeren balkonleuningen; soortgelijke leuningen voor bel-etagevensters. Tevens -onder invloed van de art-nouveaustijl- typerende decoratief uitgewerkte gevelbekleding van geglazuurde bakstenen en tegeltableaus in de borstweringen.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Het ensemble burgerhuizen vormt een architecturale getuigenis van de zogenaamde Belle Epoque, de periode vóór de Eerste Wereldoorlog tijdens dewelke in het spoor van de vorst een mondain publiek gedurende de zomer vertoeft te Oostende, "Koningin der Badsteden". Vele prachtige stadswoningen worden door en voor de welstellende klasse opgetrokken, hetzij als eigen woon- en verblijfplaats, hetzij als opbrengsteigendom. Deze "documenten" vormen aldus een schakel in het verhaal van het Oostendse kusttoerisme en bij uitbreiding, van het toerisme aan onze kust omstreeks de eeuwwisseling in het algemeen.

3° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Ensemble belle-époque-burgerhuizen, gelegen te

Oostende (Oostende), Muscarstraat 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42;

bekend ten kadaster:

Oostende, 6e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 190B3, 190C3, 190D5, 190E5, 190F3, 190F5, 190G3, 190G5, 190H5, 190N3, 190P2, 190P3, 190R2, 190S2, 190T2, 190T3, 190X4.

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief exponent van de architecturale invulling van de westelijke stadsuitbreiding te Oostende, ingezet vanaf het laatste kwart van de 19de eeuw onder impuls van koning Leopold II in het kader van het toen snel groeiend badstadtoerisme. Opgetrokken in de jaren 1900-1905 maken de panden van dit ensemble deel uit van de toen volop ingezette bebouwing op de oorspronkelijk domaniale gronden van de stad, dit zijn de duinen en de gronden die door de overheid te koop worden gesteld na de ontmanteling van de vestingstad tussen 1865 en 1877.
- Zowel wat de indeling, opstand als architecturale uitwerking betreft, beantwoorden de meeste van deze panden aan het type van de eclectische "stadsvilla" met residentieel karakter uit de Belle Epoque. Het betreft een homogene gevelwand van aaneengesloten eclectische enkelhuizen geconcipieerd als samenstel in spiegelbeeldschema. De afleesbare gevelopbouw bestaat uit een souterrain, drie bouwlagen met bel-etage en een ongelijke travee-indeling, waarvan de brede venstertravee als risaliet oploopt in topgevels van uiteenlopende vorm. De eclectische straatgevels worden getypeerd door erkers en balkons voorzien van gietijzeren balkonleuningen; soortgelijke leuningen voor bel-etagevensters. De smalle deurtraveeën hebben een benadrukte deurpartij door o.m. omlijstingen en divers uitgewerkte bovenlichten. Typerend zijn ook de inscripties met de huisnamen en de dateringen in de top.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Het ensemble burgerhuizen vormt een architecturale getuigenis van de zogenaamde Belle Epoque, de periode vóór de Eerste Wereldoorlog tijdens dewelke in het spoor van de vorst een mondain publiek gedurende de zomer vertoeft te Oostende, "Koningin der Badsteden". Vele prachtige stadswoningen worden door en voor de welstellende klasse opgetrokken, hetzij als eigen woon- en verblijfplaats, hetzij als opbrengsteigendom. Deze "documenten" vormen aldus een schakel in het verhaal van het Oostendse kusttoerisme en bij uitbreiding, van het toerisme aan onze kust omstreeks de eeuwwisseling in het algemeen.

4° Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Eclectisch burgerhuis, gelegen te

Oostende (Oostende), IJzerstraat 14;

bekend ten kadaster:

Oostende, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 1595C17(DEEL).

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief exponent van de architecturale invulling van de westelijke stadsuitbreiding te Oostende, ingezet vanaf het laatste kwart van de 19de eeuw onder impuls van koning Leopold II in het kader van het toen snel groeiend badstadtoerisme. Opgetrokken ca. 1893 behoort dit pand aldus tot de toen volop ingezette bebouwing op de oorspronkelijk domaniale gronden van de stad, dit zijn de duinen en de gronden die door de overheid te koop worden gesteld na de ontmanteling van de vestingstad tussen 1865 en 1877.
- Zowel wat de indeling, opstand als architecturale uitwerking betreft, beantwoordt dit pand aan het type van de eclectische "stadsvilla" met residentieel karakter uit de Belle Epoque. De afleesbare gevelopbouw bestaat uit een souterrain, drie bouwlagen met bel-etage en ongelijke travee-indeling, met hoger opgetrokken venstertravee als risaliet oplopend in gelede schoudergevel; markerende erker met gietijzeren balkonleuning. De eclectische straatgevel wordt getypeerd door decoratieve uitwerking onder invloed van de neo-Vlaamse-renaissancestijl. Het pand bewaart zijn interieurindeling en opmerkelijk fraaie en rijkelijke aankleding. Behouden enfilade van achter elkaar gelegen vertrekken, tuinkamer, achterin gelegen dienstvertrekken (te bereiken door diensttrap), enz.

De artistieke waarde wordt gevormd door :

- De opmerkelijk bewaarde rijkelijke aankleding van het interieur. Grote inkomhal met marmeren vloer, trap en lambrisering, fraaie wandschilderingen met gestileerde voorstelling van o.m. bloemenvazen en stucplafond. Veelvuldig aangewend en decoratief uitgewerkt houtwerk van o.m. trap, binnendeuren, parketvloeren, lambriseringen (vaak kamerhoog), inbouwkasten, enz. In salons op bel-etage plafondschilderingen waarrond cassettenlijsten. Eén van de salons heeft een wandbekleding van imitatiegoudleder. Tevens o.m. nog bewaarde marmeren schouwen, stucplafonds, enz.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Het pand vormt een architecturale getuigenis van de zogenaamde Belle Epoque, de periode vóór de Eerste Wereldoorlog tijdens dewelke in het spoor van de vorst een mondain publiek gedurende de zomer vertoeft te Oostende, "Koningin der Badsteden". Vele prachtige stadswoningen worden

door en voor de welstellende klasse opgetrokken, hetzij als eigen woon- en verblijfplaats, hetzij als opbrengsteigendom. Deze "documenten" vormen aldus een schakel in het verhaal van het Oostendse kusttoerisme en bij uitbreiding, van het toerisme aan onze kust omstreeks de eeuwwisseling in het algemeen.

5° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Eclectisch burgerhuis, gelegen te Oostende (Oostende), Koningsstraat 64;

bekend ten kadaster:

Oostende, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 1595W21(DEEL).

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief exponent van de architecturale invulling van de westelijke stadsuitbreiding te Oostende, ingezet vanaf het laatste kwart van de 19de eeuw onder impuls van koning Leopold II in het kader van het toen snel groeiend badstadtoerisme. Opgetrokken in 1897 maakt dit pand deel uit van de eenheidsbebouwing op de zuidoostelijke hoek van de Koningstraat en de Kemmelbergstraat, gerealiseerd tussen 1893-1897; behoort aldus tot de toen volop ingezette bebouwing op de oorspronkelijk domaniale gronden van de stad, dit zijn de duinen en de gronden die door de overheid te koop worden gesteld na de ontmanteling van de vestingstad tussen 1865 en 1877.
- Zowel wat de indeling, opstand als architecturale uitwerking betreft, beantwoordt dit pand aan het type van de eclectische "stadsvilla" met residentieel karakter uit de Belle Epoque. De afleesbare gevelopbouw bestaat uit een souterrain, bel-etage, drie bouwlagen en ongelijke travee-indeling, met hoger opgetrokken venstertravee als risaliet oplopend in afgeknotte puntgevel. De eclectische straatgevel wordt getypeerd door balkons en is decoratief uitgewerkt door o.m. veelkleurig materiaalgebruik van rode en blauw geglazuurde baksteen (banden) en gebruik van arduin voor diverse gevelonderdelen (sokkel, deur- en vensteromlijstingen, sluitstenen, bolornamenten, dorpels). De interieurindeling en -aankleding is bewaard, o.m. inkom met marmeren trap en marmerimitatieschilderingen, en achter elkaar gelegen woonvertrekken met o.m. marmeren schouwen, stucplafonds, ingewerkte glasramen en bewaard houtwerk van o.m. vloeren, lambrisering, binnendeuren en trap.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Het pand vormt, als onderdeel van de eenheidsbebouwing op de zuidoostelijke hoek met de Kemmelbergstraat, een architecturale getuigenis van de zogenaamde Belle Epoque, de periode vóór de Eerste Wereldoorlog tijdens dewelke in het spoor van de vorst een mondain publiek gedurende de zomer vertoeft te Oostende, "Koningin der Badsteden". Vele prachtige stadswoningen worden door en voor de welstellende klasse opgetrokken, hetzij als eigen woon- en verblijfplaats, hetzij als opbrengsteigendom. Deze "documenten" vormen aldus een schakel in het verhaal van het Oostendse kusttoerisme en bij uitbreiding, van het toerisme aan onze kust omstreeks de eeuwwisseling in het algemeen.

6° Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Samenstel van twee eclectische burgerhuizen, gelegen te Oostende (Oostende), Maria Theresiastraat 36, 38; bekend ten kadaster:

Oostende, 6e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 41G8, 41T13 (DEEL).

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief exponent van de architecturale invulling van de westelijke stadsuitbreiding te Oostende, ingezet vanaf het laatste kwart van de 19de eeuw onder impuls van koning Leopold II in het kader van het toen snel groeiend badstadtoerisme. Opgetrokken ca. 1911 behoren deze panden tot de toen volop ingezette bebouwing op de oorspronkelijk domaniale gronden van de stad, dit zijn de duinen en de gronden die door de overheid te koop worden gesteld na de ontmanteling van de vestingstad tussen 1865 en 1877.
- Zowel wat de indeling, opstand als architecturale uitwerking betreft, beantwoorden deze panden aan het type van de eclectische "stadsvilla" met residentieel karakter uit de Belle Epoque. Het betreft twee eclectische enkelhuizen die als samenstel geconcipieerd zijn in spiegelbeeldschema. De afleesbare gevelopbouw bestaat uit een souterrain, drie bouwlagen met bel-etage en ongelijke travee-indeling, met hoger opgetrokken brede venstertravee als risaliet oplopend in afgeknotte puntgevel. De eclectische straatgevels worden getypeerd door open loggia's, erkers en balkons; fraaie buikige gietijzeren leuning in art-nouveaustijl bewaard bij nr. 36. Tevens -eveneens onder invloed van de art-nouveaustijl- typerende decoratief uitgewerkte gevelbekleding van geglazuurde bakstenen en opmerkelijke, gaaf bewaarde tegeltableaus op de wanden van de loggia's. Het interieur van beide panden bewaart de oorspronkelijke indeling en eenvoudige aankleding, o.m. cementtegelvloeren, houtwerk van o.m. binnendeuren, plankenvloeren, trap, sobere stucplafonds en eenvoudige marmeren schouwen.

De artistieke waarde wordt gevormd door :

- De opmerkelijke gaaf bewaarde veelkleurige wandtegelttableaus met landschapstaferelen in de open loggia's van beide panden, afkomstig van de Brusselse wandtegelproducent Helman cf. de - eerder uitzonderlijke - signering van het linkertableau van het pand Maria-Theresiastraat nr. 36.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- De panden vormen een architecturale getuigenis van de zogenaamde Belle Epoque, de periode vóór de Eerste Wereldoorlog tijdens dewelke in het spoor van de vorst een mondain publiek gedurende de zomer vertoeft te Oostende, "Koningin der Badsteden". Vele prachtige stadswoningen worden door en voor de welstellende klasse opgetrokken, hetzij als eigen woon- en verblijfplaats, hetzij als opbrengsteigendom. Deze "documenten" vormen aldus een schakel in het verhaal van het Oostendse kusttoerisme en bij uitbreiding, van het toerisme aan onze kust omstreeks de eeuwwisseling in het algemeen.

7° Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Herenhuis met voortuintje, gelegen te Oostende (Oostende), Prinses Clementinaplein 58; bekend ten kadaster:

Oostende, 3e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 341/2W.

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief exponent van de architecturale invulling van de westelijke stadsuitbreiding te Oostende, ingezet vanaf het laatste kwart van de 19de eeuw onder impuls van koning Leopold II in het kader van het toen snel groeiend badstadtoerisme. Opgetrokken ca. 1911 behoort dit pand tot de residentiële bebouwing aan het Prinses Clementinaplein, samen met het Prinses Stefanieplein aangelegd op de gronden van het voormalige kerkhof (1794) in opdracht van Leopold II en naar ontwerp van de landschapsarchitect E. Lainé, dit in het kader van de verdere stadsuitbreiding westwaarts in aansluiting bij de eerste fase van 1867 volgens plan van ingenieur L. Crépin.
- Zowel wat de indeling, opstand als architecturale uitwerking betreft, is dit pand een eerder uitzonderlijk type van de eclectische "stadsvilla" met residentieel karakter uit de Belle Epoque, cf. opgetrokken als herenhuis met neo-empire-inslag en voorliggend tuintje. De gevelopbouw bestaat uit een souterrain, twee bouwlagen met bel-etage en ongelijke travee-indeling. Typerende gevelbekleding van ivoorkleurige sierbaksteen decoratief afgewisseld door gebruik van arduin voor o.m. sieromlijstingen met bladmotief en guirlandes. Opmerkelijke aandacht voor afwerking en detaillering van schrijn- (o.m. koetspoort) en ijzerwerk (o.m. leuningen, deurklopper, voetkrabbers).
- Als zijnde eigen woonst en bijgevolg belangrijke getuige van het oeuvre van de vooraanstaande architect André Daniels (Oostende, 1883-1976), één van de belangrijkste Oostendse architecten, die in het begin van de 20ste eeuw en tijdens het interbellum aan de hele kust werkzaam was en vele woonhuizen, villa's en hotels ontwierp in diverse stijlen. Was samen met enkele Franse architecten mede-ontwerper van het Thermae Palace te Oostende (1929-1933).

De artistieke waarde wordt gevormd door :

- De opmerkelijk bewaarde rijkelijke en fraaie aankleding van het interieur. Centrale traphal met naar verluidt door de eigenaar-architect geïntegreerde elementen afkomstig uit het oude (tweede) Kursaal van Oostende naar ontwerp van architect F. Laureys (Oostende) en J. Naert (Brussel) (1875-1878), later verbouwd en uitgebreid door de Franse architect A. Chambon; met name de fraaie houten slingertrap en de muurhoge kleurrijke schilderijen waarop idyllische en hoofse taferelen. Verder o.m. mozaïekvloer, marmeren zitbank en grote ovalen koepel met glas-in-lood in de traphal. Rijkelijk aangeklede vertrekken op de bel-etage met o.m. behouden marmeren schouwen, paneel- en lijstwerk aan wanden, stucplafonds en houtwerk van o.m. parketvloeren.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Dit herenhuis is een architecturale getuigenis van de zogenaamde Belle Epoque, de periode vóór de Eerste Wereldoorlog tijdens dewelke in het spoor van de vorst een mondain publiek gedurende de zomer vertoeft te Oostende, "Koningin der Badsteden". Vele prachtige stadswoningen worden door en voor de welstellende klasse opgetrokken, hetzij als eigen woon- en verblijfplaats, hetzij als opbrengsteigendom. Deze "documenten" vormen aldus een schakel in het verhaal van het Oostendse kusttoerisme en bij uitbreiding, van het toerisme aan onze kust omstreeks de eeuwwisseling in het algemeen.

8° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Voormalig "Hotel Polaris" of "Hôtel du Nord", gelegen te Oostende (Oostende), Groentemarkt 19;

bekend ten kadaster:

Oostende, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 366C(DEEL).

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief exponent van de nieuwe architecturale invulling in de stad Oostende in het laatste kwart van de 19de eeuw en het begin van de 20ste eeuw, aangevat onder impuls van koning Leopold II in het kader van het toen snel groeiend badstadtoerisme.
- Als zijnde een volumineus en beeldbepalend eclectisch pand opgetrokken in 1902, getypeerd door toepassing van zowel neoclassicistische elementen (opbouw) als renaissance-motieven (ornamentiek). Gekenmerkt door een onopvallend asymmetrisch uitgewerkte risalietgevel op hoge onderbouw waarin drieledige fraaie houten pui met afgeronde inkompartij en glazen vleugel deur; sierlijk uitgewerkt met o.m. twee losstaande gietijzeren zuiltjes en luifel; bovenverdiepingen verlevendigd door o.m. spel van diverse vensterafdekkingen (frontons) en rijkelijk uitgewerkt centraal dakvenster bekroond door obelisk. De inwendige structuur van het voormalige hotel bleef grotendeels bewaard cf. grote verbruikzaal aan straatzijde en centrale gang waarop gastenkamers uitkomen op de bovenverdiepingen.
- Als zijnde getuige van het oeuvre van de toonaangevende architect Charles Pil (Lo, 1867-Oostende, 1949), die omstreeks de eeuwwisseling mee helpt de stad Oostende architecturale gestalte te geven.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Het voormalig "Hotel Polaris" of "Hôtel du Nord" is een architecturale getuigenis van de zogenaamde Belle Epoque, de periode vóór de Eerste Wereldoorlog tijdens dewelke in het spoor van de vorst een mondain publiek gedurende de zomer vertoeft te Oostende, "Koningin der Badsteden". Opgetrokken als opbrengsteigendom en in de loop der jaren uitgebaat als winkelpand en hotel, getuigt dit beeldbepalend pand van de economische welvaart omstreeks de eeuwwisseling, een periode van commerciële hoogconjunctuur voor Oostende. Dit "document" vormt aldus een schakel in het verhaal van het Oostendse kusttoerisme en bij uitbreiding, van het toerisme aan onze kust omstreeks de eeuwwisseling in het algemeen.

9° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Eclectisch burgerhuis, gelegen te
Oostende (Oostende), Sint-Franciscusstraat 25;
bekend ten kadaster:
Oostende, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 414D(DEEL).

De historische, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven :

- Als zijnde een representatief exponent van de nieuwe architecturale invulling in de stad Oostende in het laatste kwart van de 19de eeuw en het begin van de 20ste eeuw, aangevat onder impuls van koning Leopold II in het kader van het toen snel groeiend badstadtoerisme.
- Als zijnde voor de Oostendse binnenstad één van de zeldzaam bewaarde panden met een opvallende invloed van de art-nouveau, cf. o.m. gevelparement van geglazuurde tegels, een typerend element dat in het eerste decennium van de 20ste eeuw in Oostende in gebruik raakte en her en der het neoclassicistische straatbeeld deed onderbreken.
- Zowel wat de indeling, opstand als architecturale uitwerking betreft, beantwoordt dit pand aan het type van de eclectische "stadsvilla" met residentieel karakter uit de Belle Epoque. Het betreft een enkelhuis met afleesbare gevelopbouw bestaande uit een souterrain, drie bouwlagen met bel-etage en ongelijke travee-indeling, met hoger opgetrokken brede venstertravee getypeerd door dakvenster in volle rondboog onder hoog

gebogen fronton met topstuk. Verdere typering door o.m. geglazuurd gevelparement, erker waaraan fraaie ijzeren leuning met art-nouveaumotieven, verzorgd schrijnwerk en veelkleurige tegeltafels met gestileerde motieven. Het interieur behoudt grotendeels de oorspronkelijke indeling en eenvoudige aankleding, o.m. fraaie tegellambrisering (traphal) en marmeren schouwen en stucplafonds.

- Als zijnde getuige van het oeuvre van de toonaangevende architect Charles Pil (Lo, 1867-Oostende, 1949), die omstreeks de eeuwwisseling mee helpt de stad Oostende architecturale gestalte te geven.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

- Het pand vormt een architecturale getuigenis van de zogenaamde Belle Epoque, de periode vóór de Eerste Wereldoorlog tijdens dewelke in het spoor van de vorst een mondain publiek gedurende de zomer vertoeft te Oostende, "Koningin der Badsteden". Vele prachtige stadswoningen worden door en voor de welstellende klasse opgetrokken, hetzij als eigen woon- en verblijfplaats, hetzij als opbrengsteigendom. Deze "documenten" vormen aldus een schakel in het verhaal van het Oostendse kusttoerisme en bij uitbreiding, van het toerisme aan onze kust omstreeks de eeuwwisseling in het algemeen.

Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 26 MEI 2005

Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN